

tager, at den høitæredede Justitsministers Op-
træden her nu sidst vil være en Spore for
dem til at holde paa deres Mening.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Naar jeg i Anled-
ning af nærværende Sag har begjært Ordet,
kunde det maaskee synes at være overflødig,
idet min Collega Justitsministeren under de
tre Behandlinger, som Sagen har nydt her i
Thinget, har udtalt sig ikke blot i sit, men
tillige i mit og Regjeringens Navn, saa at
jeg altsaa væsentligt kunde henholde mig til,
hvad han i den paagældende Sag har yttret.
Heller ikke vil jeg være istand til, idet jeg
nu har begjært Ordet, at fremkomme med
noget Nyt, som ikke tidligere er fremkommen
fra mig. Men da jeg kun har udtalt mig
om dette Anliggende i det andet Thing, har
jeg en Fornemmelse af, at det kunde være
passende og rigtigt for mig ogsaa i dette Thing
at udtale min Anskuelse. Da der for mig
blev Spørgsmaal om, hvorledes jeg skulde stille
mig til det nærværende Lovudkast, maatte jeg
overveie hos mig selv, hvad der efter min
Overbeviisning maatte være Kirkens Krav, og
hvorvidt jeg overhovedet troede at kunne gaae
ved at adspørge min egen Følelse og see hen
til den, som jeg antog maatte findes hos den
største Deel af Befolkningen. Nu hørte jeg
ganske vist af den ærede Taler, som nu satte
sig, at han betvivlede, at den Følelse skulde
findes hos den overveitende Deel af Menig-
hederne, at det ikke var rigtigt, at Præsterne
underkastedes Værnepligtens Bestemmelser i
deres fulde Udstrækning. Det er nu en Ting,
som man kan strides om; det er jo ikke
umuligt at faae det afgjort her i dette Dieblit,
og har det ærede Medlem sin Mening, saa
har jeg ogsaa min; men jeg maatte som sagt ved
at bedømme, hvorledes jeg skulde stille mig til
Lovudkastet, ikke blot see hen til den Følelse,
som fandtes i Menighederne, men ogsaa ad-
spørge min egen. Jeg hørte nu af et andet
æret Medlem, at han aldeles ikke kunde for-
staae den Følelse, at det var urigtigt, at den
Geistlige underkastedes Værnepligtens Bestem-
melser paa den Maade, som det syntes at
være Fleertallets eller en stor Deel af dette

Things Medlemmers Mening. Jeg skal uden
videre at gaae ind paa det hele Spørgsmaal
blot bemærke, at jeg har hiin Følelse, og at
naar det nævnte ærede Medlem ikke kan for-
staae denne, jeg ligesaa lidt kan forstaae hans.
I Overeensstemmelse med, hvad jeg her har
udtalt, turde det vel følge af sig selv, at jeg
i og for sig overmaade vel vilde kunne gaae
ind paa Loven, saaledes som den nu er kom-
men fra det andet Thing, og hvorved der jo
tilsigtes at føre den tilbage til Værnepligts-
Loven, saaledes som den i det paagældende
Punkt for Tiden er affattet, men paa den
anden Side har jeg ogsaa troet fra Begyn-
nelsen af, og troer vedvarende, at kunne gaae
ind paa det af min Collega, Justitsministeren
stillede Vædringsforslag, hvorved der tilsigtes
at bringe Loven tilbage i den oprindelige
Skikkelse, hvori den blev forelagt for nærvæ-
rende Thing. Ganske vist er Bestemmelsen
om den fireaarige Tjeneste forbunden med
nogle Ulemper, men jeg mener dog imidlertid,
at Kirkens Krav lade sig forlige dermed,
idet jeg, henholdende mig til, hvad min Col-
lega, Justitsministeren, har yttret, formener, at
det vil være muligt for den vordende Geist-
lige at absolvere sin Examen og aftjene den
fireaarige Værnepligt i en saadan Alder, at
han endnu i de yngre Aar vil kunne mod-
tage Ansættelse i Kirken. Hvad den anden
Bestemmelse angaaer, som ligeledes fandtes i
det oprindelige Lovudkast, og som nu søges
bragt tilbage ved Justitsministerens Vædrings-
forslag om, at de Geistlige i Krigstid skulle
kunne udecommitteres til at være Præster i
Hæren og Flaaden, da kan jeg ikke see noget
Betænkeligt dertil, og jeg maa med et æret
Medlem, som har havt Ordet i denne Sag,
erklære mig enig i, at den Præst, som duer
noget hjemme, duer ogsaa ude, at den Mand,
som hjemme kan prædike det levende Ord i
Kirken eller ved Sygefengen, vil ogsaa være
istand til i Felten at forkynde et saadant
Ord, som kan tjene til Forberedelse for Kri-
geren og til Trøst for de Syge og Saarede.
Men af det, som jeg her har sagt, og af det
Standpunkt, som jeg har meent at maatte
stille mig paa, følger det nu ogsaa af sig
selv, at jeg ikke vil kunne gaae ind paa det